

- Sumar
- Prezentarea revistei
- Arhivă
- Arhivă +
- Calendar
- Link-uri
- Biblioteci județene
- Galerie Foto
- Video
- Abonamente
- Contact
- Dosar Pavel Susara

Meridiane: O modestă reverență de Elisabeta Lăsconi

A început cursul de limba japoneză acum 33 de ani la Universitatea Cultural Științifică București, împreună cu 88 de cursanți de vârste diferite, care s-au tot rărit pe parcursul lunilor până a rămas să-l încheie singură în 1979. De atunci japoneza a devenit o constantă în viața Angelei Hondru. De la cursul de limbă a ajuns la civilizația japoneză tradițională, la artele și literatura japoneză. Timp în care a continuat să predea limba engleză într-o școală generală, iar simultan s-a încumetat să predea și limba japoneză.

Alte articole de Elisabeta Lăsconi

Tipăreste

Cuprins Nr. 49

Anul 1989 îi aduce șansa de a face mai mult: inițiază și reușește să fie înființate cursuri de limba japoneză la Școala generală nr. 79, o clasă cu studiul intensiv al limbii japoneze la Liceul "Ion Creangă" (acum Colegiu) din București, studiul japonezei ca limbă străină la Universitatea Hyperion. Elaborează lucrări didactice: cursuri de limbă japoneză, ghid practic de limbă, se aventurează în prezentarea culturii și a literaturii japoneze. În total 11 titluri care compun instrumente minime de lucru.

Între timp își susține doctoratul (cu o teză despre ceremonialul nupțial și ritualul funerar în literatura română și literatura japoneză) și urcă treptele ierarhiei universitare. O preocupă tot mai insistent folclorul, cel japonez și cel românesc, efect al unui interes pe care i l-a insuflat Ovidiu Bârlea, unchi și model, într-o cercetare tot mai bogată pe măsură ce se adâncește.

Mai multe stagii de perfecționare în Japonia la Tokyo, la Universitatea Hirosaki și la Universitatea de Limbi Străine din Osaka îi oferă prilejul să pătrundă în tradiția niponă, să cunoască ritualuri și ceremonialuri. De aici se nasc conferințele și articolele științifice apărute în publicații academice din România și din Japonia, reflectând fascinația față de dansul sacru (călușul și kagura) și mai ales o splendidă carte Festivaluri japoneze - în spiritul tradiției (2001).

Și, între didactică și folcloristică, Angela Hondru își mai găsește răgaz și pentru a traduce din limba japoneză mari scriitori: Kobo Abe și Soseki Natsume, Shusaku Endo și Dazai Osamu, Yukio Mishima și Teru Miyamoto, Fumiko Enchi și Sawako Ariyoshi. Aproape 20 de cărți, unele masive, altele dificile. A avut încurajare din partea unui editor, Denisa Comănescu, care știa ce minunății oferă tărâmul nipon și ce înseamnă privilegiul traducerii din original.

Iar dacă proza japoneză i-a fermecat pe atâția cititori de la noi, faptul se explică prin existența unei școli de traducători, a cărei formare se datorează și Angelei Hondru. Face parte dintre cei ce dăruiesc, risipitorii care nu se tem că îi îmbogățesc pe alții: unii dintre cei ce i-au fost studenți și-au perfecționat pregătirea în Japonia, și-au susținut deja doctoratul, au început și o carieră universitară.

Titlurile și distincțiile o copleșesc în ultimii ani: Premiul Ministerului de Externe din Japonia și Premiul Japan Foundation - căreia îi datorează enorm ca sprijin (2008); Titlul de Doctor Honoris Causa acordat de Universitatea Hirosaki și Ordinul Soarelui Răsare decernat de Casa Imperială Japoneză (2009). O onorează și ne onorează, deschid drum pentru cei ce vor veni într-o disciplină care cere decenii de studiu.

Angela Hondru însăși recunoaște că i-ar mai trebui câteva vieți ca să vadă și să înțeleagă cultura japoneză, ritualuri și ceremonialuri. Iar acum când împlinește o vârstă frumoasă, îi dorim să fie sănătoasă și să aibă răgazul pentru cele mai iubite proiecte.

Numărul curent: 52

Arhivă

Numerele 37, 38, 39 și 40 din 2014 ale revistei Romania literara, apar cu sprijinul AFCN.

Cauta